

seu percussus aliquem in curia Regis, qua poena puniatur, n. 9 l. 3 tit. 16 part. 2.—aliquem ad Regis mandatum, an excusetur, et quid si fuerit metu tyranni, et quid de jure canonico, n. 14 l. 5 tit. 16 p. 2.—aliquem seipsum defendendo liberatur, ibidem et an in conscientia sit securus, et quando, ibid.—aliquem propter observantiam pudicitiae suae an in aliquo teneatur, ibidem.—Neque licet se occidere, ubi castitas periclitaretur, ibidem.—Occidens aliquem se defendendo non excusatur, cum iuste ab eo occiditur, ibid. in n. 16.—Et in hoc culpa semper agressori attribuitur, et an sic provocatus in totum liberetur, n. 1 in proem. tit. 12 part. 3.—Occidens illum, quem prius monuerat solemniter, ut cum uxore sua non alloqueretur, an puniatur, et quid si prohibitus sit nobilis, n. 6 l. 12 tit. 14 part. 3.—veneno occidit proditorie, et ideo ad appellandum a sententia non admittitur, n. 1 l. 16 tit. 23 part. 3.—consanguineum in carcere cum veneno, ne ejus suspendio ipse vituperaretur, an teneatur de patricidio, n. 3 l. 16 tit. 23 part. 3.—possessorem majoriae, qui propter hoc per clausulam testamenti est a successione exclusus, an admittatur, si velit agere pro majoria nomine filii, n. 3 l. 8 tit. 29 part. 3.—servum suum propria auctoritate, an puniatur, et quando non, n. 3 et 6 l. 6 per text. ibi, tit. 21 part. 4.—Et quid si illum cum uxore sua, vel cum concubina, matre vel nepote ex filio adinvenerit, an tunc illum occidere liceat, ibi n. 6 et 7.—Occidens inventum cum sorore sua vel cum propinqua in rebus venereis, an puniatur, dict. n. 7.—testatorem, vel ejus uxorem, vel fratres ab ejus haereditate expelli debet, tanquam indignus per fiscum, n. 12 l. 13 tit. 7 part. 6.—Et quid si filii occidant patrem, et tunc nepos succedat, ibidem, et quid in feudis, ibidem.—Occidens seipsum cum de crimine accusatus esset, an per hoc faciat causam suae accusationis finire, et cui bona ipsius applicari debeant, gloss. l. 24 per text. ibi, tit. 4 part. 7.—Et quando dicatur quis se occidisse metu criminis, et quae requirantur, ut et tunc bona applicentur fisco, ibi n. 2, 3 et 4.—Et quid si se non occidit, voluit tamen se occidere, an bona sua perdat, vel qualiter puniatur, ibi n. 3.—Et an fisco succedat ipso jure, vel per sententiam in bonis seipsum occidentis, ibid. in n. 6.—Occidens seipsum cum esset de crimine accusatus, quando habeat haereditatem vel non, n. 7 et 9 l. 24 tit. 1 part. 7.—Et quid si ad mortem civilem esset damnandus, an tunc bona ejus fisco applicentur, dict. n. 9.—Occidens seipsum, si sit alicujus vassallus, an amittat feudum, n. 10 d. l. 24.—magistratum vel judicem an incidat in crimine laesae majestatis, n. 13 l. 1 tit. 2 p. 7.—illum, qui ducebatur ad furcas, an poena homicidiae puniatur, n. 21 l. 1 t. 9 p. 7.—hominem monstruosum, an poena homicidiae puniatur, n. 1 dict. l. 1 t. 8 p. 7.—Et quid de pueris, qui colluctando inter se, et projiciendo lapides unus occidit alterum, ibi in num. 2.—Occidens aliquem per metum tyranni, ne ipse occidatur, an poena homicidiae puniatur, n. 2 d. l. 1, et n. 3 l. 8 ibidem.—Et an sit securus in foro conscientiae, dict. n. 2 dict. l. 1.—Occidens christianum bonum vel paganus, in quo iste magis peccet, n. 1 l. 2 tit. 8 part. 7.—debet poena ho-

mocidiae puniri, nisi fiat ad sui defensionem, et quae in ista defensione perpendi debeant et considerata sint, ut occidens excusetur, dict. l. 2 per text. ibi.—Et quid si se defendat faciendo aliquem occidi, quem posuit coram se, ibid. in n. 5.—Occidens per vim apprehendentem uxorem suam, filiam, vel sororem, ut stupraret, vel furem nocturnum, vel cum furto fugientem, vel depopulatorem agrorum, an poena homicidiae mereatur, n. 1, 2, 3 et 4 l. 5 ibi per illum text.—Et quid si stuprator sit Clericus, et occidatur, ibi n. 1.—Occidens transfugam resistentem, an puniatur ut homicida, n. 7 et 8 l. 3 per text. ibi, tit. 8 part. 7.—aliquem casu fortuito, et sine sui culpa, et quando ut homicida puniatur, gloss. l. 4 ibi per illum textum.—Et quid si culpa praecesserit casum homicidii, et qualis ista esse debeat, et ex quibus talis culpatus videatur; et alia in hoc vide per gloss. l. 5 ibi per illum text.—Occidens, dormientem, qui illum offendebat, an excusetur, n. 6 dict. l. 5 tit. 8 part. 7.—Et si ebrius aliquem occidat, qualiter puniatur, ibi n. 7.—Occidens, vel occidere volens aliquem veneno, qualiter puniatur, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 8 part. 7.—aliquem illum castigando, sive pater, sive dominus sit, sive magister, qualiter puniatur, gloss. l. 9 ibi per illum text.—Et de poena iudicis facientis aliquem injuste occidi, n. 1 et 2 per text. ibi, l. 11 tit. 8 part. 7.—Occidens filium, vel filius occidens patrem, qua poena puniatur, gloss. l. 12 ibi per illum text.—Et quid de aliis consanguineis, vel ascendentibus, ibi.—Occidens aliquem qualiter puniatur, sive nobilis, sive ignobilis sit, n. 1 l. 13 tit. 8 part. 7.—Et quando poena mortis debet dari uni, vel pluribus, si simul aliquem occiderunt, si ignoretur quis eorum percusserit, vel quis lethaliter percusserit, vel quis primo, vel secundo, vel si ignoretur ex quo vulnere mortuus fuerit, n. 1 l. 15 tit. 13 part. 7.—Et quid si nullum vulnus erat lethale, et nihilominus mortuus fuit; et alia in hoc, ibid.—Et an quando non constat quis fuerit principalis in vulnerando, an contra alios ut auxiliares ad condemnationem procedi possit, dict. n. 1 dict. l. 13.—Occidens servum officialem alicujus, qualiter damnum domino datum emendare teneatur, et quae veniant in hoc considerata, gloss. l. 19 per text. ibi, tit. 15 part. 7.—adulterum turpiter cum uxore sua inventum cujuscumque conditionis sit, an liberetur, et quid si maritus iste vilis sit, n. 11 l. 15 per text. ibi, tit. 17 p. 7.—Et qualiter illos invenire debeat, ut occidere possit, et quid si illos turpiter inveniat extra domum suam, ibid. in n. 2 et 3 per illum text.—Occidens filiam adulteram, an in aliquam poenam incidat, n. 1 l. 14 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—Et quid in filia vidua, vel virgine, vel in filio inveniente matrem turpiter cum alio jacentem, n. 2 et 3 dict. l. 14.—Occidens bannitum, vel per legem defridatum, an in aliquam poenam incidat, et an peccet mortaliter, n. 4 l. 3 tit. 27 part. 7.—Et an ille qui animo occidendi aliquem insidiavit, puniatur eadem poena, ac si ipsum occidisset, n. 4 l. 2 per text. ibi, tit. 31 part. 7.

Occisor, de hoc vide supra in verbo Occidens.

Oculi an alicui erui debeant in poenam pro aliquo de-

licto, et quid jure regio, n. 4 l. 1 tit. 13 part. 2.—Et quid si iste habet oculos obscuratos, an poena erutionis oculorum possit in eum habere locum, ibidem.—Oculi fidem faciunt dictis, neque ita aliquid digito demonstratur, sicuti quando videtur, n. 5 l. 2 tit. 6 part. 4.

Occultans, vide in verbo RECEPTORES.

Occultum quando revelare teneamur, n. 2 l. 33 tit. 6 part. 1.—Occulta peccata quae dicantur, n. 3 dict. l. 55 per text. ibi.—a iudice terreno non puniuntur, neque de eis se intromittit ecclesia, n. 16 in proem. 4 part.—quae probari non possunt, an sit trahenda in publicum; et quid si peccatum sit solo denuntianti notum, an iudex ad aliquem actum judiciale procedere possit, ibid.—Et an iudex possit illi Sacramentum substrahere, vel illud in genere excommunicare, ibid.—Occultum quando dicatur, et illud quid probari non potest, in publicum deduci non potest, neque debet, dict. n. 16.—Et de eis non est inquirendum, fama tamen prius debet esse laesa, ibidem.—Et quid in crimine laesae majestatis, in qua quis ex sola scientia punitur, ibidem in fin.—Occulta an ligentur per constitutionem militantis ecclesiae, et ecclesiae tribunal de eis nominatim possit judicare, ibid. in fin.—Occultum crimen quod dicatur, n. 3 l. 4 tit. 29 part. 7.—Occulta quae probari non possunt, neque denuntiari, neque in publicum trahenda sunt, ibidem.—constitutio ecclesiae quando liget, n. 1 l. 2 tit. 31 part. 7.—Occultum crimen quando debeat puniri: et plura de hoc dict. n. 1.

Occupans rem sui debitoris sua auctoritate, an cadat a jure totius debiti, n. 3 l. 11 per text. ibi, tit. 13 p. 5, et n. 1 et 2 l. 14 per text. ibi, t. 10 part. 7.—rem suam, vel alienam propria auctoritate per vim, quando per hoc jus suum amittat, et an taliter occupans illam restituere teneatur in foro conscientiae, n. 1 l. 10 t. 1 p. 7.—haereditatem jacentem, an puniatur, ut violentus aggressor, dict. n. 1 in fin. in quaest. 6.—Et quid si occupans rem propria auctoritate sit minor, qualiter puniatur, n. 5 l. 10 tit. 10 part. 7.—Occupans pignus quod creditori suo dedit, an perdat jus, quod in eo habet, n. 1 et 2 l. 23 per text. ibi, tit. 10 part. 7.

Occupare an possit aliquis licite faciendo principatus infidelium, si illud faciat de voluntate Papae, cui ipsi infideles subsunt, n. 3 l. 1 per text. ibi, tit. 21 part. 4.—rem aliquam, quando quis proprie dicatur, n. 1 l. 10 tit. 10 part. 7, vide supra verbo OCCUPANS.

ODIUM dicitur omne illud, quod est contra justitiam aequitatis, n. 2 l. 3 tit. 13 part. 6.—an liceat habere contra peccatores, et quibus hoc permittatur, n. 2 l. 12 tit. 3 part. 2.—Et qui fratrem suum odit in tenebris est, et in tenebris ambulat, et odio quandoque homines flagellare solent, n. 1 l. 6 tit. 7 part. 4.

ODORES, uni extremi, alii medii, alii mali, alii vero boni, n. 1 l. 3 per text. ibi, tit. 13 part. 2.—Odor malus deterior est, quam malus cibus, n. 4 l. 7 tit. 32 part. 3.

OECONOMUS ecclesiae, an possit esse laicus, n. 2 l. 61 tit. 3 part. 1.—Episcopi qualis esse debeat, et an ipse solus illum instituere possit sine capitulo, num. 1 dict. leg. 61.

OFFENDENS Vicarium Regis, vel alterius domini, an puniatur eadem poena, ac si offendisset Regem, vel dominum, n. 3 l. 13 tit. 1 part. 2.—Regis officiales, an incidat in crimine laesae majestatis, n. 1 l. 1 t. 16 p. 2.—possessorem majoriae propter quod a successione excluditur per testamenti clausulam, an admittatur, si velit agere pro majoria nomine filii, num. 3 l. 8 tit. 28 part. 3.

OFFENSA manifesta, quando dicatur, n. 5 l. 28 tit. 9 part. 1.—facta alicui exercendo actum spiritualem, etc. n. 4 dict. l. 28.—quales esse debeat ad hoc, ut patronus ad servitum libertum suum redigere possit, n. 4 l. 9 tit. 22 part. 4.—Et quid si libertus fuit factus clericus, an in servitum revocetur propter offensam domino factam, et an tunc iudicis sententia requiratur, ibidem, n. 6 et 7.—Offensa an praesumatur in servo, quando a domino venditur sub pacto, ne manumittatur, n. 3 l. 46 tit. 5 part. 5.—atrox, quae sit, gloss. l. 20 per text. ibi, tit. 9 part. 7, et in verbo INJURIA.

OFFENSUS, vel damnus passus, si non citetur, an contra eum inquisitio fieri possit, vel an irritetur processus, dict. n. 3 l. 12 tit. 1 part. 7.—Et si duo sint offensi, quis eorum praefatur in accusatione contra eum faciendam, et in executione sententiae, n. 6 l. 13 ibid. per illum text.

OFFERENS se liti cum non deberet, qualiter veniat puniendus, n. 3 l. 2 tit. 3 part. 5.

OFFERRE servitium domino, an teneatur vassallus domino non petente, et quando sic, n. 2 l. 9 per text. ibi, tit. 25 part. 4.

OFFICIALIS deputatus super victualibus ob causam potest facere statutum, n. 2 in med. l. 12 tit. 1 part. 1.—Officiales cum licentia absentis percipiunt salaria sibi de publico deputata, n. 1 ad fin. l. 16 tit. 16 part. 1.—si tamen otiose morentur deductionem patientur, ibid.—Officiales Regis debent ab illo ultra consueta salaria remunerari, num. 3 l. 2 tit. 9 part. 2.—ultra salarium suum aliquid recipere non debent, etiamsi sponte sibi fuerit datum, n. 4 l. 8 tit. 9 part. 2, et n. 1 l. penult. tit. 19 part. 3.—Officialis Regis si viderit aliquos rixare, si se in medio non interposuerit, privabitur officio, n. 7 l. 20 tit. 9 part. 2.—Officiales Regis, si damna ventura potuerunt obviare, et non fecerunt, an ad damni interesse teneantur, n. 8 dict. l. 20.—si ab aliquo occidantur, capiantur, vel injuriuntur, an tales sic facientes incidant in crimine laesae majestatis, n. 1 l. 1 tit. 16 p. 2.—etiam finito officio non debent officium deserere, usque dum alius veneris, n. 5 l. 3 tit. 18 part. 2.—Officialis Regis, an sit melius, quod in officiis sint perpetui, quam quod sint annales, seu biennales, n. 3 l. 9 t. 18 part. 2.—si officium suum recte gessit in uno officio, debet per principem promoveri ad aliud majus, n. 2 l. 2 tit. 1 part. 3.—Officiales debent fidejussionem praestare, quod finito officio stabunt ibi per quinquaginta dies, et solvent illud, quod indebitum fuerit percepti, n. 4 l. 6 tit. 4 part. 3.—Regis debent esse temporales, in dubio autem intelliguntur esse perpetui, quando officium sine temporis praefinitione datur, vel ad dantis beneplacitum fuit concessum, n. 3 l. 6 tit. 4 part. 3.—potestatis si

delinquat, an et tunc potestas puniatur, et quando, et qualiter, n. 3 l. 1 tit. 16 part. 3. — alicujus potestatis debent ab ipsa potestate tempore syndicatus repræsentari, et quid si ipse illos non eligit, n. 5 l. 1 t. 16 p. 3. — Officialis accusatus, quod gravat subditos, ante sententiam debet citari, n. 1 l. 6 ibi. — qui sub pœna teneatur denunciare, si illud non faciat, vel coactus faciat, an excusetur à pœna, n. 4 l. 6 ad fin. tit. 17 part. 3. — Officiales cum syndicanur in scriptis, conveniri non debent, n. 5 l. 6 tit. 22 part. 3. — Officialis si durante officio matrimonium contrahat, an ibidem metus intervenisse præsumatur, et an talis præsumptio alias probationes juvet, n. 12 l. 2 per text. ibi, tit. 14 part. 4. — licet durante officio matrimonium contrahere non possit, veterem tamen sponsam in uxorem licitè ducere potest, ibidem. — Officiales Episcoporum, Comitum, seu Baronum, an dicantur habere quasi castrense peculium, licet salaria à Principe non recipiant, n. 7 l. 7 tit. 17 part. 4. — licet ratione officii domicilium sortiantur ibi, habent etiam illud in loco suæ originis, n. 2 l. 5 tit. 24 part. 4. — Officialis ab officio remotus propter turpitudinem suam, ad alios honores in loco suæ originis admitti non debet, n. 3 dict. l. 5. — sive sit temporalis, sive perpetuus, sive ad beneplacitum, non potest emere in loco illo, ubi jurisdictionem habet durante officio, n. 2 l. 5 per text. ibi, tit. 5 part. 5. — Officiales perpetui plus possunt terrere, quàm temporales, d. n. 2 ad fin. — Officialis constitutus ad beneplacitum, propter incertitudinem æquiparatur perpetuo, ut est in Auditoribus Regis, ibid. — Et istud procedit in officiali habenti jurisdictionem, secus si administrationem tantum habeat, ibi n. 3. — Officialis si habeat modicum officium, etiam tunc cum subditis contrahere non potest; et quid si contrahat extra suam jurisdictionem, ibidem in n. 7. — residens in curia Regis in ipsius servitium, an gaudeat militum privilegio, et an istud procedat in omnibus officialibus ibidem residentibus, n. 2 in fin. l. 49 tit. 5 part. 5. — si operas suas locavit, vel certum ædificium facere promisit intra certum tempus, si antea decedat, et ejus hæres velit ædificium perficere, an admittatur, n. 3 l. 2 tit. 8 part. 5. — Officiales salariati in quolibet anno, si ante finitum annum decesserint, ejus hæredes integram salariam habere debeant, et quid in advocatis, gloss. leg. 9 per text. ibi, t. 8 part. 5. — Officialis, qui pro certo pretio opus facere promisit, si ante operis perfectionem decedat, an ejus hæredes admittantur, si velint opus perficere per se, vel per alium officialem æquè idoneum, num. 10 l. 9 tit. 8 part. 5. — si dicat se scire, quod ignorat, an sit in culpa, et in qua, et an in dubio artifex videatur asserere se peritum et diligentem, ea diligentia et peritia, quam actus requirit, n. 1 et 2 l. 10 tit. 8 part. 5. — Et qualis peritia in artifice, seu officiali desideretur, n. 3 dict. l. 10. — Officialis cui fuit datum pretium pro opere faciendo, an ex illo se alere teneatur, vel an possit petere, ut dominus illum alimentet ultra pretium, n. 1 l. 16 t. 8 part. 5. — qui opus faciendum sumpsit, si falsè fecerit, qualiter teneatur, gloss. dict. l. 16 per text. ibi. — Et an tunc præcisè teneatur ad factum, vel liberetur præstando in-

teresse, ibid. in n. 6. — Officialis, qui opus facere promisit, si opus casu fortuito pereat, an teneatur, et quando sic, et quid si non cognovit vitium soli, vel si suscepit in re pericula et casus fortuitos, n. 3 l. 17 t. 8 p. 3. — an de levissima culpa teneatur, et an casus fortuitus, vel mora locatoris in approbando operæ liberet officialem à pœna præcedentis culpæ, n. 4 ibi. — an teneatur, si opus casu pereat post domini approbationem, et quando sic, ibid. in n. 5. — si in dandis rationibus dolum adhibuerit, si à domino liberationem habuit, an talis liberatio invalidetur propter dolum, gloss. l. 50 per text. ibi, tit. 11 part. 5. — potest de nocte quemlibet perscrutare, ut cognoscat, an deferat arma prohibita, et quid si huic scrutinio resistat, n. 4 l. 17 t. 6 part. 6. — semel remotus propter delictum, an aliud habere possit, n. 5 l. 1 tit. 18 part. 6. — Regis, an et quando subditorum delicta Regi denunciare teneatur, et quid si malitiosè denuntientur, gloss. leg. 5 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — Et an excusetur ratione officii, sive denuntiet, sive accuset, n. 4 dict. l. 5, et num. 5 leg. 6 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — Officiales Regis, an durante officio accusari possint, et quales non, num. 5 leg. 2, et gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — Officialis Regis si deferat officium sine Regis permisso, an incidat in crimen læsæ majestatis, n. 18 l. 1 tit. 2 part. 7. — cui res ad aliquid faciendum data fuit, si dicit illam sibi furatam, qualiter per dominum conveniatur, gloss. l. 10 tit. 24 part. 7 per illum text. — Et an dominus teneatur intentare actionem furti contra furem, si noluerit, ibidem in n. 6. — Officiales Regis, qui in aliquo loco positi sunt, ut aliquas pecunias expendant ad Regis mandatum, si illud ita non faciant, sed sibi et suis expenderint, an furtum committant, et qualiter puniantur, gloss. l. 14 et 15 tit. 14 part. 7. — Officialis, qui durante officio suo furtum, vel aliud simile facit, qualiter puniatur, n. 11 l. 38 per text. ibi, tit. 14 part. 7. — Officiales debent judici resistere, quando injustum præcipit, et si illud injustum faciunt, non excusantur, n. 6 l. 3 per text. ibi, t. 15 part. 7. — Officialis publicus, an esse possit hæreticus, vel ejus filius, etiam ad fidem conversus, n. 1 et 2 l. 4 per text. ibi, tit. 26 part. 7. — Et qualia dicantur officia publica, n. 1 et 2 cum aliis ibi. — Officiales potestatis, si delinquant, gravius cæteris puniendi sunt, et quare, n. 1 l. 2 tit. 28 part. 7. — Officialis si aliquem carceraverit ultra, quàm in carcere publico, an puniatur, n. 2 l. 15 tit. 29 part. 7.

OFFICIUM judicis nullam præsupponit obligationem, si verò sic, tunc alio jure, quàm judicis officio debet experiri, n. 6 l. 40 tit. 5 part. 1. — prædicandi cui incumbat, n. 3 l. 9 tit. 6 part. 1. — judicium arbitrarium est pium, ideòque clerici illud suscipere possunt et debent, n. 5 l. 48 tit. 6 part. 1. — alicui datum, illud ipse recipere non debet, etiamsi à Papa sibi præcipiatur, si cognoscat indignitatem, et insufficientiam suam, et cognosceret sibi in minore animæ periculum, gloss. final. in fin. l. 51 tit. 6 part. 1. — clericorum est mortuis sepulturas dare, neque pro hoc faciendum aliquid percipere poterunt, n. 2 leg. 1 tit. 15 part. 1. — Officia regni potius debent dari regnicolis, quàm extraneis, n. 10

l. 9 tit. 1 part. 2. — Officium quid sit, et quot modis dicatur, num. 1 leg. 1 tit. 9 part. 2. — Officia maxima domus Regis concedantur magnatibus, num. 6 dict. l. 2. — qualia, et quando morte Regis expirent, num. 2 l. 20 tit. 15 part. 2. — perpetua, an possint dari possidentibus majoriam in præjudicium successorum, et an data successores talium officialium revocare possint, n. 10 l. 2 tit. 15 p. 2. — publica debent potius nobilioribus dari quàm ignobilibus, n. 4 l. 2 tit. 9 part. 2, et n. 3 l. 9 tit. 18 part. 2. — Officium suum nemini debet esse damnosum, n. 7 l. 60 tit. 18 part. 3. — Tabellionatus, an sit vile, et quid in tabellione Regis, et quid si huic fiat injuria, num. 2 in procem. tit. 19 part. 3. — tabellionatus non debet dari nisi vicinis, et naturalibus locorum, et an forenses tabelliones instrumenta, sive testamenta facere possint, n. 8 l. 2 tit. 19 p. 3. — tabellionatus à quo dari possit, et an consuetudine, et à quali, n. 2 l. 3 ibi. — judicis rescindens sententiam petita restitutione in integrum, et rescissoria actio, an intentari simul possint, n. 8 l. 3 tit. 25 part. 3. — alicujus an præbeat justum timorem, quantum ad hoc scilicet, ut matrimonium dicatur fuisse metu contractum; et an ista præsumptio metus coadjuret alias præsumptiones metus, n. 12 l. 2 per text. ibi, tit. 14 part. 4. — an debeat removeri damnato ex actione famosa descendente ex contractu, vel an teneat gesta per eum, n. 4 l. 8 tit. 5 part. 5. — nunquam debet depositario, neque cuicumque alio esse damnosum, n. 3 l. 10 tit. 5 p. 5, et n. 2 l. 3 tit. 2 part. 6. — alicujus, licet modicum sit, illud habens ibidem contrahere non potest, n. 7 l. 5 tit. 5 part. 5. — industrialia, an transeant in hæredem, n. 3 l. 2 tit. 8 part. 5. — si detur Titio, et sint duo ejusdem nominis, quis præferri debeat, n. 11 l. 9 tit. 9 part. 6. — si ab officiali Regis sine ejus permisso deferatur, an per hoc talis officialis sic deferens incidat in crimine læsæ majestatis, n. 1 l. 1 tit. 2 part. 7. — publicum non debet dari judæis, n. 2 et 3 l. 3 per text. ibi, tit. 24 p. 7. — Publicum, an debeat hæreticis dari, etiamsi ad fidem redeant, vel filiis eorum, n. 1 l. 4 per text. ibi, tit. 26 part. 7, et ibi, n. 2. — Et qualia ad hoc dicantur officia publica, ibi juncto, ibi n. 2 et 3 cum sequentibus.

OLIM dominus, sive possessor, an et hodie idem esse præsumatur, et an qui olim habuit tot in bonis, eadem hodie habere præsumatur, n. 1 l. 10 tit. 14 part. 3.

OLIVETUM si alicui fuerit simpliciter venditum, an in tali venditione veniat molendinum pro oleo, quod ibidem erat, si de eo tempore venditionis nihil dictum fuerit, n. 3 l. 51 tit. 5 part. 5.

OMNE, quod est contra conscientiam, ædificat in gehennam, n. fin. in med. l. 22 tit. 4 part. 1.

OMNIA nova placent, gloss. fin. l. 19 tit. 1 part. 1. — concessa præsumuntur, quæ non inveniuntur prohibita, n. 1 l. 2 tit. 14 part. 4. — tempus habent, et suis spatiis transeunt, etc. num. 1 l. 2 per text. ibi, tit. 21 part. 3, et n. 1 l. 4 tit. 1 part. 2, et n. 3 l. 7 tit. 8 part. 5.

OMISSIO ordinis judicialis in ordinariis, vel extraordinariis judiciis reddit processum nullum, n. 7 l. 15 t. 22 part. 3. — solemnitatis, an vitiet inventarium, n. 13, 14, 15 et 16 l. 5 per text. ibi, tit. 6 part. 6. — modi, vel for-

mæ, an vitiet actum etiam favorabilem, n. 7 in fin. l. 9 tit. 16 part. 6. — Omittens annalem confessionem, an teneatur confiteri, quàm primum poterit sub pœna peccati mortalis, n. 3 ad fin. l. 54 tit. 4 part. 1.

ONUS exempti propter privilegium Principis sine causa concessum, an aliis incumbat, n. 1 l. 6 tit. 27 p. 2. — probandi, vide infra in verbo PROBATIO. — alimentandi in subsidium transit ad hæredem, n. 2 l. 2 tit. 19 p. 4. — Onera quæ, et qualia, et quando per dominos subditis imponi possint, et quando in hoc domini juventur consuetudine, sive præscriptione immemoriali, et quæ ad ipsius validitatem requirantur, n. 2 l. 6 tit. 23 part. 4. — Onus debet communiter contribui, quando propter communem utilitatem unus damnus sentit, n. 1 l. 3 tit. 9 part. 5. — Onera an inter socios omnium bonorum debeant communicari sicuti lucra, n. 1 l. 6 tit. 10 p. 3. — Onus sub quo aliquid à testatore fuit alicui in primo testamento relictum, an videatur repetitum in secundo testamento, si in eo fuit illud simpliciter sibi relictum, n. 1 l. 21 tit. 1 part. 6. — in legitima, vide in verbo LEGITIMA, et verbo GRAVAMEN. — hæreditati annexum, si repudiatur per hæredem, an hæreditas repudiata esse videatur, n. 1 l. 18 tit. 6 part. 6. — Et an hæres, vel legatarius in plus onerari possit, quàm valet quod à testatore habuerunt, n. 3 l. 5 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — Onus transit cum legato, n. 2 l. 55 tit. 9 part. 6. — quod erat injunctum alicui rei, an transeat in legatarium, si res illa sibi legata sit, et quando, num. 11. 27 tit. 9 part. 6. — alimentandi filium naturalem testatoris, an transeat ad ejus hæredem, n. 9 l. 8 tit. 15 part. 6.

OPEM præstans alicui ad furandum, vel delinquendum alio modo, qualiter sit puniendus, et quando, n. 12 l. 4 per text. ibi, tit. 14 part. 7, et n. 13 l. 18 ibi per illum text. — Et quid de præstante opem post maleficium commissum, qualiter puniatur, dict. n. 12 dict. l. 4. — Et quando, et ex quibus dicatur quis opem latronibus præstare, n. 15 dict. leg. 18 tit. 14 part. 7. — Opem præstans, an possit conveniri coram uno iudice, et percussor coram alio, et an possit conveniri conditione furtiva, ibidem. — pluribus qualiter puniatur, dict. n. 15. — an puniatur eadem pœna, et cum eisdem qualitatibus, quod delinquens principaliter, ibidem, et in n. 5 leg. 1 tit. 22 part. 7. — Et an liberato principali, videatur liberatus ille, qui ei opem præstitit, et quando, ibidem. — Et quid in receptatoribus, ibid. in n. 14 et 15 et infra in verbo RECEPTORES. — Opem præstans hæreticis qualiter puniatur, n. 1 l. 5 per text. ibi, et n. 1 et 2 per illum text. ibi, tit. 26 part. 7. — Et quid in filiis opem dantibus patribus suis hæreticis, ibid.

OPERA an fieri debeat à promittente facere, quando verò non, n. 1 l. 16, et n. 2 l. 75 tit. 18 part. 3. — Operæ si duobus sunt promissæ, cui prius sunt præstandæ, n. 3 l. 5 tit. 18 part. 3. — promissæ si conventio facta non fuit de solutione facienda, quando solutio debeat fieri, n. 4 dict. l. 75. — Et quid si per istum operantem non stetit, sed per dominum quia necessaria non dat, an contra eum ad interesse agere possit, ibi n. 4. — Operæ non sunt præcipiendæ, et quare, n. 2 l. 10 per text. ibi, tit. 8 part. 5. — Opera unius si sit pretiosior,